

La Unió Federal Nacionalista Republicana

A TOTS ELS CIUTADANS

El manifest que acaba de publicar el Consell de la U. F. N. R. es un admirable document; ell sol acreditaria un partit. Rahonat, sincer, rublerit de bona doctrina, fruit d'un estudi concinsut y d'una consciencia honrada; palpitant d'altruisme y d'amor als desheretats, allissona fortament al poble, l'orienta y li mostra 'l camí que deu seguir en cas que la política dessatentada dels nostres demócrates persistís en l'ensar a la desvalguda Espanya a noves aventures.

Sentím profundament que la índole de nostre publicació no 'ns permeti copiarlo íntegrament. Hem escullert la part pràctica, per dirho aixís, del manifest, per creurela la més necessitada de divulgació, ja que la altra, am tot y ser digne de la consideració y meditació de nostres lectors, sen com es la historia dels fets y els justificants de la actitud del partit de la U. F. N. R., no determina tan olarament la conducta particular a seguir, respecte al cas particular de cada un de nostres correlligionaris.

Acosellém a tots que 's fixin bé am lo que transcribim para no oblidarho y ajustar les seves obres al esperit del manifest ja que sols aixís demostraran per uns bons republicans y uns excelents patriotes.

El Consell general de la Unió aixeca la seva veu contra la guerra a que ha de portarnos fatalment la política dels governs monárquics al Marroc.

Al seu entendre, l'ideal polític d'Espanya está a l'América llatina. Protesta de que ja no s'hagi organitzat un cos voluntari de tropes colonials para realisar l'única missió que considerem possible al Marroc a l'ombra dels tractats internacionals.

Y com que té fe en la propaganda y considera que la táctica seguida pels partits anglesos de capacitat de l'opinió pública per medi d'estudis a que's dona una gran circulació, el Consell general ha fet un resum metódic de la qüestió del Marroc y encomana a tots els periódics adherits a la U. F. N. R. la seva íntegra publicació.

CIUTADANS: Us parlem com a homes de raó, com a sobirans que esteu disposats a usar dels vostres drets. Us proposem un ideal y una acció para assolirlo. Llegiu lo que pensem y lo que volem, y si per cas creieu que anem ben encaminats, ajudeunos y seguimnos.

Barcelona, 4 de juliol de 1911.

PRESIDENT: Josep M. Vallés y Ribot.—

VISPRESIDENT: Jaume Carner.—**TRESORER:** Pere Corominas.—**SECRETARIS:** Albert Bastardas, Francisco Layret.—**VOCALS:** Pere Sala, Eusebi Corominas, Joaquim Lluhi Rissech, Juli Marial, Andreu Abadal, Joan Torrent, Pere Juan Llorca, Marcel Domingo, Evarist Fàbregas, Josep Mestres, Humbert Torres, Ramon Riu, Manuel Verní, Lluís de Ameller, Martí Carreras, Lluís Corbera.

VII

Política que aconsella la Unió Federal Nacionalista Republicana.

El Consell de la U. F. N. R. es resoltament contrari a tota acció militar en el Marroc para fer ús de l'opció que pogué atribuirseli per l'anexe secret del Tractat de 3 d'octubre de 1904 y denuncia al poble espanyol com a quimérica y contraria a la Constitució semblant empresa.

Espanya no pot quedar obligada més que per lo convingut en tractats públics. Els tractats reconeguts pel Marroc y per totes les nacions d'Europa li fan una posició indiscutible a dins de les seves plasses actuals. Mentres no sortim d'elles a l'ombra dels pactes internacio-

nals, Espanya será tan forta com ho es, per exemple, Portugal en les seves minúscules factories de l'India de aont Anglaterra, amb tota la seva força, no ha gosat a expulsarlo. Però si sortim de Ceuta y de Melilla, embarcantnos en una empresa que no comptem am forces para acabar, surti lo que surti, disminuim en la seva eficacia jurídica internacional, les torses dels tractats que ara'ns cobreixen y debilitem el dret avui indiscutible a permanéixer en les plasses qual possessió no s'atreviria a discutir ningú.

Peró es que a judici del Consell la possessió indiscutible de Melilla, Penyon de la Gomera, Ceuta, Alhucemes, Isla del Peregil, Chafarines y de Ifni (Santa Creu), són suficients para treure comercialment del Marroc tots els resultats que podriem esperar de l'ocupació d'un territori pobre amb l'imposició d'una política de porta oberta.

Un gran home d'Estat deia: «L'Àfrica es com ara un barril a la vora del qual es precis instalarse: s'hi fa un furat amb un filabarquí y se recull lo que'n raja, però si un prova d'entrarhi a dins s'hi nega.» Els ports de mar són els furats per ont el barril de l'Àfrica ha donat y seguirá donant per molt temps les seves riqueses. Y una nació que com Espanya governa amb els seus ports tota la costa mediterrania del Marroc, pot y deu aprofitar aquesta posició indiscutible para assegurar, en un imperi aont tots els demés han de respectar la porta oberta, la seva hegemonia comercial.

Espanya té un interés polític nacional en la defensa de l'Estret de Gibraltar. Si un altre poble dominava les possessions que ara hi tenim, tindria la potestat, en cas de conflicte, de separar per una barrera infraquejable les dues riberes marítimes d'Espanya. Fins el valor que pot atribuir Europa al fet de la nostra independència en valdria de menos. Però la conservació de les plasses que avui posseim compleix perfectament aqueixa finalitat política.

Acabem de treure d'allí els darrers presídaris, fundem lliures municipis emancipats de la tirania que solen portar les ocupacions militars, gastem en obres públiques lo que ens haurien de costar els útils de guerra, construim ports y equipemlos a la moderna, establim lí-

nies ràpides y freqüents de comunicacions amb els nostres ports peninsulars y ajudem econòmicament les factories comercials que la política de le porta oberta permeti anar establint en l' interior.

Aquesta es la única política africana possible y raonable que la U. F. N. R. pot preconisar. Aquesta es, a més a més, la única proporcionada a l' esforços d' aprofitament que poden realisar el nostre comerç y la nostra industria. Y a fóra d' ella no farem més que ocupar, a costa d' immensos sacrificis, si arribem a conseguirho temporalment, un migra territorial ont no podrem impedir que els estrangers hi explotin les mines y els negocis com ho fan avui dia a Espanya.

IX

L' acció militar per tropes colonials voluntaries.

Per mantenirse en les plasses que posseim per tractats internacionalment reconeguts serà necessari un petit esforç militar que la U.F.N.R. voldria veure realitzat per un còs de tropes voluntaries colonials.

Les possessions espanyoles de Fernando Póo y de la Guinea espanyola, encara que reduïdes avui a 27,715 kilòmetres quadrats, junt am la colonia de Rio de Oro que ja té 185,000 kilòmetres quadrats y les plasses que'ns asseguren en el Mediterrani els tractats internacionals, necessitarán, sens dubte, una modesta ocupació militar pera establir l' ordre indispensable perquè puguin desenrotllarse el comerç y l' industria.

El servei militar obligatori, com una deixiplina cívica en temps de pau y com un dever de defensar la patria ofesa o atacada en el propi territori, es considerat per la U. F. N. R. com un mal menor, perquè la nostra aspiració democrática no més se satisfaria amb el servei militar voluntari en temps de pau y obligatori en temps de guerra. Però quan se tracta de conservar l' orde en les colonies considerem com a insoporable tirania el servei obligatori en pau o en guerra, per tractarse d' expansions que afecten principalment als interessos econòmics no impliquen justa y igual correspondencia als drets comuns de ciutadania.

Peró insistim aquí més que mai en que la modesta acció militar a que aludim, ha de esser la més indispensable pera conservar-se en els territoris qual dominació se 'ns reconegui per

tot Europa. La política colonisadora que en ells se segueixi ha de considerar l' exèrcit com un auxiliar de la potencia civil, y així que 's pugui, autònoma.

Res d' ocupacions que esterilisin l' acció de les forces econòmiques: res de noves aventures militars que desangrin a Espanya. Encara avui són el nostre lema aqueixes admirables paraules den Pi y Margall: «Nosaltres irreconciliables enemics de la guerra, y convenuts ara més que mai de que aquesta nació desventurada no pot regenerarse sinó pel treball y l' ensenyansa, perxó, precisament perxó vigilem am seny que no s' obri ni quedl obert cap camí que pugui tornarnos a la vida aventurera. Les aventures ens han reduït a esser la darrera nació d' Europa. No perderém mai l' ocasió de contrariarles.

XI

Acció dels federals nacionalistes contra la guerra.

El Consell de l' U. F. N. R. compleix el deber patriòtic que tenen els partits en la oposició, al exposar el seu pensament en la qüestió del Marroc y l' acceptar les responsabilitats que de la seva posició se derivin.

Peró avui l' acció dels nostres governants ha compromés l' honor de Espanya fentla sortir de les plasses, d' ont ve que 'ns trobem en un estat de fet que excedeix les nostres aspiracions. Y aixó implica problemes de conducta immediata respecte a la forma y temps en que s' haurá de liquidar la nova aventura, problemes que, per haverse de resoldre entronc de les armes y de les diplomacies estrangeres, no creiem convenient discutir.

Fins sense abandonar el nostre pensament polític se pot millorar per nous tractats internacionalment reconeguts la situació de les nostres plasses y obtenir llibertats y garantíes econòmiques. Aquesta ha d' esser obra exclusivament del Govern que nosaltres respectariem si no se 'ns vol conduir a noves empreses militars ja pera obrar com a mandatari d' Europa, ja pera ocupar temporalment territoris que 'ns imposarán sacrificis immensament superios a les nostres forces y als profits que puguin reportarnos, tant en l' ordre material com en el de l' honor colectiu.

Peró es evident que l' Govern obrará segons un pensament polític ben diferent del nostre y aleshores cal fixar l' actitud que han de pendre els homes de la U. F. N. R.

Tractantse d' una empresa, avui per avui anticonstitucional, que pot causar greus desastres a la patria y rius de llágrimes a nombroses families de ciutadants, hem d' usar tots els medis d' oposició que posa en nostres mans el régim de sufragi universal en que vivim. Amb els mitings, amb els diaris, amb tota mena de publicacions hem d' il·lustrar a la opinió, hem de móurela y capacitarla pera que s'imposi als governs del rei.

Incurrirem en greu responsabilitat si no ho feiem així, perquè en el nostre régim també d' una manera indirecta, governen les oposicions y devenen culpables quan no usen tots els medis que 'ls hi ofereix la llei pera fer abandonar una política que judiquin insensata. En lo que no hem de caure es en el parany de possibles agents provocadors, ni en la follia dels que pera impedir una guerra al Marroc ens volguessin arrastrar a una revolta en que el poble seria novament assassinat y abandonat en les barricades.

Quan pensem en la República no's produeix en el nostre esperit el pessimisme que deixen les il·lusions irrealisables. Volém governar. Adaptem la nostra conducta al seny del que 's capacita pera governar. Mai com avui hem vist a tots els partits de la Monarquia tant unánimament compromesos en una política plena de perills per la prosperitat de la patria. Una forsa soterrania els empeny com si a sota de les discusions públiques hi obrés una forsa que tos consubstancial am les Institucions.

Capacitem a la opinió: fem evident aquest dualisme entre la vocació del poble espanyol y la política d' aventuaes militars de les Institucions monárquiques. No perdonem medi lleítim pera constituir el bloc popular. Y si el poble no es obeit y els monárquics porten els exèrcits de la patria a un desastre, el poder se tornarà fionja ficció a les seves mans. El país restará de fet sense govern, les autoritats serán impotents pera mantenir a ratlla els elements enemics de l' ordre, y peillarán les vides y les hisendes dels ciutadants, caurem en l' anarquia.

Si per cas se produeix un desastre així, el Govern y els partits que l' haurán apoiat quedarán incapacitats pera governar. Y l' únic element capás de donar nova cohesió a les forces de la vida nacional disperses será el que hagi constituit el bloc popular contra la política d' aventures. No més ell comptará amb els

prestigis necessaris pera afrontar tota mena de perills y restablir l'ordre y la pau en nom de la República.

Barcelona, 4 de juliol de 1911.

Restos de barbarie

Luce un sol espléndido, radiante, en el firmamento azulado y diáfano de un día de Mayo. Es domingo, y se celebra corrida en las «Arenas». Por la anchurosa calle de Cortes desfila alegre una animada multitud que se dirige á la plaza; los tranvías rebosan pasajeros y pasan seguidamente, uno tras de otro, á cortos intervalos; coches de todas clases se suceden de continuo ante la mirada del observador; en algunos, van hermosas mujeres, luciendo arrogantes la espléndida mantilla; este desfile hermoso, brillante, dura una hora, durante la cual, los ojos deslumbrados ven á millares hombres y mujeres, viejos y jóvenes, que cual río caudaloso van desembocando en el interior de la plaza y llenando sus amplias gradas.

Se celebra la corrida entre gritos de alegría y de espanto; un ruido potente de voces humanas, que salen en desorden de las gargantas, se eleva al aire y se difunde y extiende por los alrededores, y esta confusión caótica de alabanzas, aplausos, insultos y maldiciones no se apaga hasta que termina el sangriento espectáculo; el vaho de la sangre parece trastornar los cerebros en algunos momentos. Luego la gente abandona la plaza, y el desfile de salida ya no es tan alegre; la gente lleva en la retina un espectáculo de barbarie y en el corazón y en el cerebro un sedimento de crueldad, y van ya más graves, menos predispuestos á la alegría.

Esta es la que llaman fiesta nacional; fiesta en la cual asisten las más altas representaciones de la autoridad, y á donde se acompaña con orgullo á los extranjeros que nos visitan: fiesta bárbara y sangrienta que rememora las de los circos romanos en tiempos del Imperio decadente; fiestas en donde se embrutecía al pueblo para que dejara á sus anchas á depravados y crueles emperadores.

Las corridas de toros no debieran oficialmente protegerse, dárseles calor; de existir, debieran quedar para los aficionados puramente: puede que así tuvieran menos importancia. El esplendor de tales espectáculos es una resultante de una cultura general rudimentaria, de una educación artística popular anémica. ¡Qué de obras importantes podrían hacerse con las energías, con el dinero que en los toros se gastan!

Resulta un sarcasmo la vida exuberante de las corridas de toros, en donde la tienen tan raquílica las más puras, las más altas manifestaciones del Arte.

Con dolor se ha visto la soledad de los teatros con actores tan eminentes como Novelli y Garavaglia; el teatro catalán apenas si vive; en el Liceo se han visto entradas insignificantes en hermosas y bien ejecutadas óperas. Es que el Arte es una manifestación superior de la vida que nuestro pueblo no puede sentir porque no tiene la inteligencia y los sentimientos preparados para ello; falta cultura y educación; en tanto que no se necesita preparación alguna para sentir la emoción de las corridas de toros.

La exagerada afición por los toros y el frío desvío por el arte son signos evidentes de inferioridad moral del pueblo español, consecuencia lógica, fatal de la incultura predominante. Para cambiar eficazmente los sentimientos y las aficiones de los pueblos precisa antes cambiar el cerebro de éstos por la cultura.

JOSÉ COLL.

Notes polítiques

El Barcelonisme.—El principal argument que tenen el contraris, sían del camp que vulguen, pera rahonar devant els seus adeptes, en oposició a les idees nacionalistas republicanes, ve siguent ja fa molt temps el de amenassar a les províncies catalanes amb el centralisme barceloní, espantall d'una forsa inmensa, per tots els qui viuen raquíticament no sols en el sentit ideal o cultural, sinó també en el sentit industrial i económic.

En realitat, Barcelona, com tota ciutat populosa, ha de desplegar major influencia, i mes gran activitat que les poblacions,

curtas i limitadas a abastir les necessitats d'un nombre reduit de comarcans, i per lo tant ve influint poderosament una supremacia, literaria, política i comercial sobre las capitals petites: que es ben palesa, é induptable, i d'axó fan argument, pero aquesta influencia i dominació es ni més ni menys que la que exerceix gradualment al poble la ciutat, a la ciutat la capital, i a la capital la gran urb, prescindint de tota ratlla ficticia i de tota frontera.

Mes d'aquest fet que es forsós que sigui, que es lógic i natural, puig es la gradació que segueixen las majors necessitats de la cultura i de la vida social, a una dominació que vol atribuirseli de centre burocrático, que no tingent vida propia necessita xuclar la dels seus supeditats, hi ha una diferència infinita.

La vida propia que te Madrid es relativament nula, comparada amb les grans capitals Barcelona, Bilbao, Valencia, etc. Madrid per arribar a tenir la vida espléndida que requereix la Cort i la Capitalitat, necessita d'una absorció de facultats, de una centralisació o unificació, que li porti forsosament un contingent de població que sumi estadísticament tant o més que la més viva ciutat subordinada; atribucions, de tal fàisó, que han de redundar fatalment en perjudici de totes les poblacions dominades. Les intrigues e influencias polítiques, son el fruit primordial d'aquest acte imperatiu de la Capitalitat, i la població més relacionada am el centre, pel seu major floriment per les seves majors necessitats, será la més perjudicada.

Realment tot quan sigui restar atribucions al poder central, serán forces qui's restarán a la capitalitat, i quan aqueixes forces no les pot compensar la població amb el propi treball, te la ciutat la perspectiva, d'una mort lenta o una parálisis com les que sufriren les antigües capitals espanyoles i per lo tant se revela violentment i per tots els medis, contra d'elles.

¿No obstant quina més alta vida de la que te avui Barcelona, podria portarli el regoneixament de la nacionalitat? sería ben poca, i no obstant sería molta la que retindrien les diferents ciutats catalanes, puig no la esmersarien en entregarla, com succeix avui, al centralisme madrileny.

Barcelona es, espiritualment, Catalunya, i així es tot: ¿hem pogut dir may que Madrid fos espiritualment Espanya?

Baudelaire, periodista

L'adresa d'una lletra de Cabanis, el metge de Mirabeau, descoberta recentment, ens entera de la professió de 'l pare ed Baudelaire.

Diu: «Al ciutadà Baudelaire, president de la comissió administrativa del Senat conservador.»

Les seves funcions consistien en fiscalitzar els gastos del Palau del Senat.

Un se'l figura un gros empleat d'Hissenda, digne, greu, important, respectuós amb els poders constituïts.

Y'm demano lo que devia pensar de la manera d'esser del seu fill... Me demano, per exemple, si li va fer molta gracia la aventura que vaig a contar y que no crec pas coneguda.

L'any 1850, Baudelaire, desdinerat, havia anat a fer a Châteaurona me diari conservador. Arriva, li paguen un mes adelantat, l'instalen en les oficines... y inmediateament:

—Voldria tenir l'amabilitat,—demana al seu director, tipu de burgés,—d'indicarme aont se trova'el cognac de la redacció.

Estupor del bon home, qui no obstant, asseu a la seva taula, a n'en Baudelaire amb els principals accionistes del diari castellroigenc, gent de bé, arrodonida, y de bons principis, mes una mica curts.

Baudelaire no pronuncia una paraula durant el repàs. Allavors, un dels convidats a qui aixó inquieta:

—Vosté no diu res, senyor Baudelaire?

—Qué vol que digui! No soc pas aquí el criat de les seves intel·ligencies!

Mes l'endemá quin no va esser l'espant dels subscriptors de la fulla realista, tot llegint el primer article de l'autor de les «Flors del mal». Va comensar aixís: «Quan Marat, aqueix home tendre, y Robespierre, aqueix home immaculat, exigien, aquell, tres cents mil caps, y aquest, la permanencia de la guillotina, obeien a la inevitable llógica de llur sistema!...»

Baudelaire va haver d'entornarsen la tarde mateixa a París.

C. G.

Desde Sant Hilari Sacalm

Am forsa animació va celebrarse nostra festa major, no siguent tan gros el número de concurrents com altres anys, degut, segurament, als treballs que tenen els agricultors dels pobles comarcans en el temps de segar y la por al mal temps que's presentava.

Hem tingut ocasió d'escoltar les orquestres «Nueva Armonia» de La Bisbal y als Serafins del Baix Montseny d'Arbucies, demostrant dites orquestres estar compostes de senyors professors que tenen molta afició a l'estudi y habilitat en l'execució del programa senyalat, quedant el públic altament complascut del treball de dits artistes.

En els cafés «Unión» y «Tivoli» han tingut lloc dos lluits balls, demostrant el dels «bosquerols» sobre enmotllarse a la característica dels balls d'aquesta forma; es a dir, vestien elegantment y am perfecte ordre; lo que faig constar com una esperança per ells mateixos, puig siguent de classe modesta, poden presentarse devant de la societat a la mateixa altura que'ls intel·lectuals.

En el segon dia de nostra festa major va tenir lloc en la Plassa 'l solemniat acte de beneir la senyera del coro «La Guilleria», adquirida per subscripció popular; cantantse l'«Himne a la senyera» que fou molt ben interpretat per nostres joves coristes. Fem constar com a nota trista, el petit número d'aimants a institució tan simpática.

Com en anys passats, l'últim dia de la festa va celebrarse la ja tradicional *tornaboda* en el pintoresc paratge denominat Font Vella, reinant l'alegria y gatzara acostumats en tal festa y dia.

Ha entrat en el ters any de sa publicació nostre benvolgut confrare, el setmanari *L'Estiuada*, que 's publica durant la temporada d'istiu en nostre poble; he de fer constar que va guanyant les simpatias de tots nostres conveins y també dels forasters, ja que compta amb entusiastes escriptors de nostre país y del inmens benefici que pera la salut reporta nostre clima y aigues medicinals.

El Corresponsal.

Jocs Florals de La Bisbal

Organisats per l'Associació Regionalista

L'Esout Emporitá

SUPLEMENT

AL CARTELL-CONVOCATORIA

Premi XV. Un llibre de cada autor catalá dels que siguin avuy vivents, ofrena de don Ramón Masifern, al que presenti un recull més complert de treballs en prosa y vers que parlin del nostre ball empordanés y nacional catalá La Sardana.

VXI. Un objecte d'art ofert per un aymador de les Lletres Catalanes a la millor poesia festiva.

XVII. (Tema musical) 100 pessetes que ofereix un aymador de les Gayes Festes a l'autor de la millor sardana de cayent popular pera cobla empordanesa y ab reducció a piano.

NOTES

—Per lo qu'es refereix al premi XV, com que no tots els llibres se trobaran a les llibrerías de Barcelona, el donador suplica als autors qu'es trobin en aquest cas, se serveixin indicarli per carta el preu del llibre, l'import del qual se'ls hi remeterá desseguida. Adressa: Rech, 93, Barcelona.

—El plas d'admissió pera les composicions musicals acabarà'l dia 5 d'Agost prop vinent.

—La Comissió cuydará de l'execució de la sardana premiada en l'acte de la festa.

—Formen el Jurat musical: D. Joan Brauguet Massanet, D. Josep M. Soler y D. Marián Viñas.

La Bisbal, Juliol de 1911.

Jochs Florals d'Olot XXII Certámen Literari Artístic

La Junta Directiva del Cos d'Adjunts, organisadora del XXII Certamen Literari-Artístich d'Olot, convida a tots els poetes y prosistes catalans a pendre part en la festa d'enguany, que tindrà lloch, si a Deu plau, en un dels dies de les prop-vinentes festes de la Excelsa Patrona d'Olot, Nostra Senyora del Tura.

CARTELL:

I. Flor Natural. Premi anomenat d'honor y cortesia. S' adjudicarà a la mellor poesia de tema lliure. L'autor premiat, seguint bella consuetut haurá de fer present de la Flor a la dama de sa elecció, la qual proclamada Reyna de la Festa, desde son lloch presidencial entregará els demés premis als autors llorejats.

II. El Cos d' Adjunts d'aquest Certamen,

ofereix cent pessetes a la millor poesia de caràcter patriòtic o sobre fets històrics, usos o costums de la nostra terra.

III. L' Ilm. Sr. Dr. D. Ramón Guillamet y Coma, Bisbe de León, ofereix un objecte d'art a la millor monografia sobre 'ls beneficis que deu Olot al insigne Bisbe de Girona, doctor D. Tomás de Lorenzana y Butrón.

IV. L' Excm. Ajuntament d' aquesta ciutat, ofereix cent pessetes a la millor novel·la curta, essent preferida, en igualtat de mèrit, la que descriu, tipus, usos o costums de la comarca olotina.

V. El Reverent Dr. D. Esteve Ferrer y Casadevall, Pvre., Rector-Arxiopreste d' aquesta Parroquia, ofereix un objecte d' art a la millor colecció de faules morals o a la millor faula del mateix gènere.

VI. La senyora donya Carme Karr, Presidenta del Jurat Calificador d' aquest Certamen, ofereix un objecte d' art a la millor colecció de tres quèntos o quadros literaris en prosa, que no excedeixin de 25 quartilles cada un. Sols podran optar a n' aquest premi les escriptores, devent acreditar la seva personalitat al recollir-lo la que 'u resulti guanyadora.

VII. El Sr. Dr. D. Pere Llosas Badía, Diputat a Corts per aquest districte, ofereix un objecte d' art a la millor monografia sobre 'l seti d' Olot, en la guerra dels remenses.

VIII. L' Excm. Sr. D. Manel de Bofarull y de Palau, Senador del Regne per aquesta provincia, ofereix un objecte d' art a la composició que, en prosa o en vers, descriu millor la tradicional festa major d' Olot.

IX. L' Excm. Sr. D. Frederich Rahola y Trémols, Senador del Regne per aquesta provincia, ofereix cinquanta pessetes a la millor colecció de notícies y datos sobre la barretina catalana y sa fabricació a Olot.

X. L' Excm. Sr. D. Bartomeu Bosch y Puig, Senador del Regne per aquesta provincia, ofereix cinquanta pessetes a la millor poesia de tema lliure.

XI. Els Srs. Diputats provincials pel districte d' Olot-Puigcerdá, ofereixen un objecte d' art al millor estudi sobre 'ls beneficis que podria reportar a Catalunya la mancomunitat de les quatre Diputacions catalanes.

XII. El M. I. Sr. Marqués de Galtero, ofereix un objecte d' art pera esser adjudicat a la millor composició en prosa o en vers, que canti o conti una llegenda o tradició popular antiga de la comarca olotina.

XIII. D. Ivo Pascual, ofereix un quadro al oli, original del ofertor a la millor poesia de tema lliure.

XIV. D. Joseph Berga y Boada, ofereix un quadro al oli, original del mateix ofertor, a la millor novel·la de sana moral y bones costums que no excedeixi de 80 pàgines de impressió en octau.

XV. D. Melcior Domenge, ofereix un quadro al oli, original del ofertor a la millor poesia de tema lliure.

XVI. D. Celestí Devesa, ofereix un objecte artístic, original del ofertor, a la millor poesia de sabor pirinench.

XVII. La Casa «El Arte Cristiano», (Vayreda, Bassols y Companyia), ofereix una artística imatge a la millor composició musical, sobre una cansó de sabor popular català.

XVIII. La Casa «El Sagrado Corazón» (J. Mató Carbonell), ofereix una preciosa imatge del Nen Jesús de Praga, a la millor colecció de sonets.

XIX. La Casa «Las Artes Religiosas» (Joseph J. Sacrest y C.^a), ofereix una imatge ricament decorada a la millor composició en prosa o vers, sobre el tema: «Religió y Art».

XX. Alguns amichs de les lletres catalanes, ofereixen un objecte d' art a la millor composició en prosa o vers, de tema lliure, original d' un escriptor fill o veí d' Olot.

CONDICIONS:

1.ª Totes les composicions han d' esser inédites y escrites en català.

2.ª Dites composicions s'haurán de remetre al senyor vocal del Jurat Calificador D. Joaquim Danés y Torras, Olot; avans del dia 10 d'Agost prop-venent, acompanyades d'un plec clós que continga el nom del autor y que porti en la coberta el títol y lema de la composició respectiva.

3.ª El Jurat no podrà dividir els premis en metàlics.

4.ª El Jurat podrà concedir els accésits que tingui per convenient; pero no podrà concedirne als premis que no se adjudiquin.

5.ª El Cos d' Adjunts se reserva la propietat de les obres premiades per un any, a contar desde 'l dia de la festa.

6.^a En interés dels autors, se prega que envihin les composicions escrites a màquina, o al menys ab lletra molt intel·ligible y clara.

7.^a Els que optin als premis VI y XX, han de ferho constar en el corresponent plec.

8.^a Se prega al poeta que resulti guanya-

dor de la Flor Natural que posi son nom en coneixement de la Junta Organitzadora, a la major brevetat possible.

NOTA. En el cas de rebres nous ofermes de premis, se publicarà un suplement al present Cartell.

Presidenta Senyora donya Carme Karr; *vis-president*, don Sebastiá Sans y Bori; *vocals*, Rvnt. P. Salvador Martí, Sch. P., Dr. don Esteve Cardelús y Carrera, don Joaquím Danés y Torras y don Joseph M.ª Capdevila y Balanzó; y *secretari*, don Carles Badía y Malagrida.

Jurat Musical: Rvnt. Mossén Joseph Rufet, Pbre., don Lluís G. Quintana y don Narcís Corriols.

Firma el present Cartell la Junta Organitzadora

Joseph Saderra, *president*; Ignaci Rubió, *vis-president*; Candi Agustí, *tresorer*; Francisco Vayreda y Casabó, *arxiver*; y Joseph M.ª Garganta, *secretari*.

Olot, 17 de Juny de 1911.

Sessió de l' Ajuntament

El dijous la corporació municipal celebrà sessió de segona convocatòria baix la presidència del Sr. Alcalde.

Se llegeix y s' aprova l' acta de l' anterior com també una relació de facturas y jornals que important 507'55 pessetes.

Se dona lectura de lo recaudat el mes anterior en concepte de consums, se han cobrat 12.718'60 pessetes, y per arbitris municipals 2.750'67 pessetes.

Comunicacions.—Una del Govern Civil donant coneixement del acord prés per la Diputació provincial, desestimant la petició de rebaixa del cupu provincial, que extemporàneament feu l' Ajuntament (segons la Diputació).

Altre del mateix Govern Civil traslladant un ofici de la Direcció general de Agricultura concedint una subvenció de 1.000 pessetes pera el concurs de bestiar ja celebrat ab motiu del «Congrés Agrícola Balear».

Mocions.—El Sr Bassols, demana se privi el trànsit rodat d' aquell trós de carrer que hi ha entre la plassa del Carril y carretera de Santa Eugenia á fi d' evitar la pols y fang que fá intransitable aquell lloc tan concorregut.

S'acorda estudiar l'assumpte.

El Sr. Amich, demana si se ha lograt la exenció de subasta pera adquirir el material que deu proveirse al Grupo Escolar, y diu, que el temps serà molt limitat pera construir 500 taules. La presidencia diu que breument se sabrà la resolució.

Y so aixecà la sessió.

Noves

La Associació provincial de Mestres públics se reunirà el dia 22 del corrent mes pera renovar càrrecs de la Junta directiva.

**

En les oficines de correos d'aquesta ciutat, se fan els treballs necessaris pera que prompte sigui inaugurat el servei de giro postal.

**

Dintre poc circularán novament els automòvils pera conduir pasatjers entre aquesta capital y Bañolas.

**

Dels plec presentats en el concurs pera l'arrendament de les contribucions d'aquesta provincia, ha ofert el tipu mes baix D. Esteve Roca, veí de Figueres.

**

Programa de les festes del carrer de Mercaders durant els dies 15, 16 y 17 del mes present.

Día 15.—A las 12 en punt, repich general de campanas.

A las 7 de la tarde, solemnes completas á la Iglesia del Carme y gran passada pel barri.

A las 9, sardanas llargas.

Día 16.—A las 10, solemne Ofici en la referida Iglesia.

A las 12, se tocarán y ballarán dos sardanas.

A las 3 de la tarde, Concert per la orquesta «Art Gironí» en el café del barri titolat «Ibérico».

A las 6, bonicas y airosas sardanas.

A las 7, funció en la Iglesia en la que predicará el Dr. D. Carlos Salicrú.

A las 10, gran serenata devant la casa del Sr. Clavari, Carrer Mercaders (Neu).

Gran ball al Saló del Teatre Principal en el qual se celebrarà el nou «Ball de Rams.»

Día 17.—A las 8 del matí, Ofici de difunts en sufragi dels vehins del barri que hagin mort durant l'any. Després nombrament de Clavari y Pabordes per l'any vinent.

A las 3 de la tarde, se farán diversos y variats jocs per divertiment de la quixalla.

A las 4 de le tarde, Faixina ó Gaudeamus, en los deliciosos paratjes de «La Barca» que acabará ab una ballada de sardanas.

A las 8, entrada triunfal y mes tart disparo de alguns morterets.

A las 9, Sardanas llargas y en acabat se sortejará un preciós «Joch de Cónsola» á benefici del carrer.

Girona, Juliol de 1911.

La Comissió.

**

La comissió organísadora de la U. F. N. R. de aquesta ciutat han enviat un expresiu telegrama adherintse al grandíós miting conjuncionista que te que celebrarse avui a Barcelona pera preparar la opinió en contra tot intent de guerra, CIUTADANIA envia també la seva adhesió a dit miting y el mes entusiasta salud als venerables Pau Iglesias y Gumersin Azcárate y demás forasters.

**

Per haver compaginat malament el folletí en el número anterior el repetim en aquest.

Espectacles

COLISEO IMPERIAL

Funcions pera el disàbte y diumenge.

«A fuerza de arrastrarse», «Militares y paisanos».

Escullit programa de películes pera abdós dies.

CINE GRANVIA

«Hermanas Margarita». Parella de cant y ball.

Escullit programa de películes.

IMP. DALMÁU CARLES Y COMP.—GERONA

Psicología de la gent de bé

Conferencia llegida al «Ateneo Pi y Margall» de La Bisbal la nit del 10 de Juny de 1911 per D. Prudenci Bertrana.

malgrat els sacudiments de les idees y de les lluites modernes. En els llindars de les cases pairals, y en altres llindars de altres cases que no son pairals, pero que son habitades per gent de bé, s'han extingit els ressons de tots el bruits, de totes les queixes, de tots els gemecs' de totes les cridories que l'injusticia, la fám, la opresió y la violencia feien eixir de les gorges dels pobres, dels revels, dels descontents.

Allí, en aquells santuaris saturats de calma y sopitesa, on no hi ha adulteris porque no existeix l'amor y si existeix, existeix com a dever y no com a exaltament de l'ánima, allí on se plora y riu am mida, ont els fills obeeixen els pares sensa discutirlos, ont aduc pera enamorar-se els demanen la venia, ont se exerceix la caritat am parsi monia y bon seny administratiu, on se resa per habitu, ont hi ha mono-

tonia en les parets, en els sants de les parets, en les hores y en la llum, allí, dic, no es pas posible ferhi penetrar un germen de res que sigui nou, que sigui gran, que tingui forsa y vitalitat.

Encara hi ha d'altre mena de bona gent. Son els manyacs de cor que sortosos y constants, sensa haber heretat ni preocupacions ni rancieses, han devingut burgesos, han realísat llurs aspiracions y já no 'ls encaparra altra cosa en aqueixa vida, que 'l ben estar de casa, es a dir: el calaix, la salud dels fills y la satisfacció, més o menys tiránica dels capritxos de la esposa. Aqueixos, lliures de tota traba histórica, sensa el tradicional orgull de llurs avant posats, son més tolerables y tolerants, son uns egoistes disimulats, uns impersonals que s'enmotllen en el medi ambient sensa esforsarshi. Atents no més que a prosperar, adobten el pensar de la majoria, fant lo que veuen fer; es muden quan tothom se muda, pasejen quan tothom paseja, celebren les festes senyalades menjant anyell per Pascua, y panellets y castanyes per Tots-sants y serven la seva reputació a costa de llurs instints; vetllen per son bon nom, perquè am llur bon nom tenen assegurat el pa de cada dia y una petita satisfaccioneta d'en tant en tant. Aqueixos, en els paissos protestants son protestants, en els paissos católicos son católicos, no discu-

teixen pas ni de religió ni de política, en tenen prou am assistir a missa els diumenges, confessar y combregar una vegada a l'any y en votar quan sigui hora, a qui 'ls recomani l'amic més amic o el personatge més sensat y més influent. Ningú en te res a dir; tant favors si poden; a casa llur hi ha una aigua beneitera y un petit sant-crist al capsal del llit; els fills saven la doctrina regularment y esperen am dalé la primera comunió pera estrenar un vestit y ferse retratar. En el tracte son amables, compasius, urbans; no obliden pas de donar la dretha als vells, de cedir la acera a les dames, y de enviar tarjeta a les co-neixenses el dia del seu sant. Estant suscrits a una revista incolora, a alguna asociació caritativa, s'enllustren les sabates y s'afaiten dues vegades a la setmana. Murmuren tan poc que poden, paseigen sovint am la senyora y el fills, seriosament, ordenadament, com si estiguessin complint una prometensa. Al veurels els transeunts exclamen: ¡quina familia més ben avinguda! ¡Es un gust! Llur nom sorgeix sovint en les discordies matrimoniales; s'els cita com a models; el cap de casa com a exemple de fidelitat, com a un marit sens parió, al qual no se li coneix ni la més petita aventura clandestina; an ella com a exemple de virtut y excelent administradora y als fills com a simpatics y entimentast,

FOTOGRAFIA*de***J. Llinás****Gran-Via, baixos.-GIROÑA**

Si us agrada l'art fotogràfic, serietat, prontitut y esmero en els treballs, honreu am la vostra visita la FOTOGRAFIA DE J. LLINÁS, en la seguretat de quedar complasouts.

Especialitat en ampliacions reproduccions y retrats de totes classes.

Per cada mitja dotzena se regalará una ampliació

ART
M
O
D
E
R
N

Lampistería y Ferrería Magatzem de Llits y Somiers

Albert Balarí

Rambla d'Alvarez, 1, y Plassa de la Constitució, 10.

GIROÑA

Demaneu per tot arreu

© *Champagne* ©

Massé Père & Fils

RILLY-LA-MONTAGNE
PRÉS REIMS

Carte Blanche-Carte d'Or

El Sabó

Vasconia

ES EL MILLOR

Pera rentar la roba

El rey dels aperitius

BRIKETT

Demaneulo en els cafés

Clínica de raigs X

FOTOTERAPIA ELECTROTERAPIA
DEL ESPECIALISTA

L. López Murray

EX-ALUMNE DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE L' UNIVERSSI-
TY HOSPITAL DE LONDRES, Y MEMBRE CORRESPONSAL
DE LA SOCIETAT ROENTGEN

Consulta tots el dies, menos els diumenges i'ls
festius, de 9 á 12 del matí en el carrer de S. Antoni, 32,
Figueres. Dotada ab aparells maderns, i a l'altura dels
millors de la seva classe a Anglaterra, Alemanya i Es-
tats Units.

Tractament de la tinya favosa, foliculitis de la bar-
ba, sicosis, (cura obtinguda ab una sola sessió) depila-
ció del pel-moixí, cranc, queloides, lupus, linfosarcoma,
llaga rodent, micosis funcorda, leucemia, linfadenoma,
lipoma, esplenomegalia, xantoma, neoplasmes, mioma.

Diagnóstich de fractures, luxacions, exóstosis, epi-
fistitis, gomes sifítics, estreteses de l'esófag, de l'uretra
i del ureters, aneurisma de l' aorta, glándules calcificade
flebolts, deformitats congénites, periostitis, osteitis, pe-
dra en els ronyons i en les vies urinaries, tuberculosi i
afeccions pulmonars, gota, necrosis, **cossos estranys**,
presencia ó ausencia de les dents temporals ó perma-
nents, del cor en estat normal, aixamplat, fora de lloc, etz.

Nota. El tractament modern exigeix que'l malalt vingui
a la clínica no més cada dotze dies.